

STUDIJSKA
KNJIŽNICA
V CELJU

naš aero

Celje, 23. 11. 1973

Letnik XI.

Št. 5

Tudi peta številka Našega Aera je končno pred vami. Tokrat smo vam pripravili precej zanimivega branja. Nekaj smo zapisali o najpomembnejšem dogodku v Aeru letos — o sprejemanju samoupravnega sporazuma o združevanju v delovno organizacijo Aero.

Zvoneta Martinkoviča smo naprosili za nekaj misli o delu komisije samoupravne delavske kontrole, katere predsednik je. Precej pozornosti smo posvetili tudi pogumno zastavljenemu planu za leto 1974. Pa tudi sicer je zanimivega branja več kot dovolj.

S to številko Našega Aera se poslavljam od kolektiva. Kar 16 mesecev smo se srečevali na straneh Našega Aera, Informacij, na večno »zabasanih hodnikih«. V tem času je izšlo 61 številka Informacij ter devet številka Našega Aera. Bolje, da ne preštevamo vseh listov papirja, ki sem ga med tem popisal. Upam, da sem s svojim delom v teh mesecih prispeval k boljši obveščenosti. To je bil moj edini namen. Zato, oprostite za jezo, ki sem vam jo s svojimi članki morda povzročil in oprostite za večne zamude pri izhajanju Informacij, ki je najpogosteje nisem zakrivil sam. Vsemu kolektivu želim še veliko delovnih uspehov, v upanju, da boste v prihodnje še bolj obveščeni kot doslej, pa se od vas poslavlja vaš

urednik

IZPRAZNIMO GALERIJE!

Zbori delavcev, ki so se pred kratkim zaključili, so bili uvod v najpomembnejšo odločitev delavcev Aera letos. S sprejemom samoupravnega sporazuma o združevanju v delovno organizacijo Aero bomo postavili temelje bodočemu življenju in delu v Aeru. Vendar so se ponovno pojavile stare napake. (Več na drugi strani.)

Z zbora delavcev TOZD Grafika — tiskarna II v oddelku SLEP

POGUMNO SMO ZASTAVILI PLAN ZA LETO 1974

Strokovne službe so že pripravile osnovne poslovne cilje za leto 1974. Z njimi si zastavljamo pomembne in pogumne cilje.

Celotni dohodek naj bi se povečal kar za 41 % napram ustvarjenemu dohodku v letu 1973. Za doseg tega cilja bomo porabili 40 % več sredstev, akumulacija pa se bo povečala

za 42 %. Sredstva za osebne dohodke in sklad skupne porabe se bodo napram letošnjim povečale za 38 %. Izpolnitev zastavljenih ciljev bi zagotovila potrebna denar-

na sredstva za enostavno in razširjeno proizvodnjo, za sredstva osebnih dohodkov, sklad skupne porabe in rezervne potrebe.

Plan temelji na dosežkih v letošnjem letu ter na integracijskih elaboratih Aero-Cetis in Aero-Tovarna celuloze Medvo-

Izpraznimo galerije

(Nadaljevanje s I. strani)

Delavci Aera stojimo pred najpomembnejšo odločitvijo v letošnjem letu. Predlog samoupravnega sporazuma o združevanju temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo Aero je že pripravljen, za nami so zbori delovnih ljudi, na katerih smo se skušali podrobneje seznaniti s predlogom in spoznati njegove bistvene poteze. Prav o zborih delovnih ljudi pa je treba ponovno povedati nekaj več. Zakaj?

Ponovno so se pokazale stare napake, ki v Aeru iz dokaj nerazumljivih razlogov postajajo vsakdanja mora. Te napake so: slaba udeležba delavcev na zborih, premalo razprav, množični pobezi z zborov, ko je ura dve, da naprej ne naštevamo. Ze v eni prejšnjih številkih smo o tem pisali in del krivice prevalili na slabo obveščanje, predvsem s strani oddelkovodij, ter na nekoliko šepavo organizacijo. Tokrat je bilo po organizacijski plati vse v redu. Vsakdo je dobil vabilo na zbor, napake pa so se ponovno ponovile. Zakaj trdimo, da so razlogi teh pojavov dokaj nerazumljivi? Aero je v zadnjih letih dosegel neverjeten razvoj na področju samoupravljanja, graditve boljnjih, demokratičnejših medsebojnih odnosov. Razvilo se je obveščanje, kjer skrivnosti praktično ni. Tudi take podatke, načrte, usmeritve, ki predstavljajo službeno tajno, smo redno objavljali. Nihče ni bil za svoje kritične besede kaznovan. Beseda vsakogar je našla svoje mesto, ki ji gre. Kje so torej vzroki? Pri najboljši veri jih ne najdemo drugje kot v premajhni zainteresiranosti vseh zaposlenih. Res je, da je bil vsaj kolektiv starega Aera nekako »vajen«, da so namesto njega odločali drugi, vendar postavljam vprašanje: zakaj smo se potem pred leti znali tako krepko postaviti po robu takim težnjam? Zakaj smo napravili »revolucijo v malem«, če ne zato, da bi vsakdo od neposrednih proizvajalcev dobil več besede, resnično pričel izpolnjevati svoje samoupravljalne pravice in **DOLŽNOSTI**. Kajti samoupravljanje je, še zlasti v luči uvajanja ustavnih dopolnil, bolj dolžnost kot pravica vsakega delavca. Popolnoma se strinjamo z besedami glavnega direktorja inž. Mirana Mejaka, ki je na nedavni volilni konferenci osnovne organizacije ZK v Aeru dejal, da je v Aeru preveč opazovalcev. »Vse preveč je tistih«, je dejal tovariš direktor, »ki z galerij ne prizadeto spremljajo boje redkih posameznikov, ki se bijejo v areni, ki imajo za cilj naš skupni boljši jutri. Vse to pa

prinaša s seboj hude nevarnosti. Največja med njimi je, da lahko pride do razkoraka med tistimi, ki so zainteresirani za delo in ki veliko delajo in med tistimi, ki njihovo delo bolj ali manj neprizadeto spremljajo. Vse to lahko pripelje do odtujitve vodstva od neposrednih proizvajalcev, kar pa je prav tisto, čemur se želimo z uvajanjem temeljnih organizacij združenega dela, z uvajanjem poglobljenih samoupravnih odnosov, s prenašanjem samoupravljanja na nižje nivoje, izogniti. Ljudi je treba vzpodbuditi k delu. Vse

Konec leta se nam hitro približuje in že si lahko ogledamo nekatere dosežene rezultate v prvih 9 mesecih. Na osnovi teh rezultatov bomo lahko predvideli najnujnejše naloge v zadnjih treh mesecih, s ciljem, da plan vsaj povsem izpolnimo. Poudariti je treba, da je bil 9. mesec precej težak, saj je nastopila »višja sila« — izpad električne energije, ki je več ali manj prizadel predvsem proizvodne obrate oziroma proizvodnje gotovih izdelkov. Za primer le podatek, da je izpad električne energije v TOZD Kemija Sempeter povzročil izgubo 1.478 proizvodnih ur, kar ustreza približno 673.968 dinarjem proizvodnje po povprečni prodajni ceni.

Da ne bi takšne izgube brez naše krivde preveč zmanjšale proizvodnih uspehov, predvidene akumulacije in odstotka učinka za osebne dohodke, smo prostovoljno delali na prosto soboto 29. IX. in uspeh ni izostal. Kemični del proizvodnje je presegal plan proizvodnje po povprečni prodajni ceni za september za 10%, grafični del proizvodnje pa je za 8% zaostal za planom. Celo podjetje skupaj je z uslugami vred presešlo mesečni dinamični plan proizvodnje za 14%, za obdobje devetih mesecev pa plan presehamo za 6%. S tem smo kljub izrednim težavam dosegli pomembne uspehe in ostali na začrtani poti.

Za vrednostno prodajo po povprečni prodajni ceni za celo podjetje pa moramo tudi po devetih mesecih reči, da za dinamičnim planom še zaostaja za 1 odstotek. Spet so nam nekoliko narasle zaloge izdelkov, po drugi strani pa tudi številka vrednosti neizdobljenih odprtih naročil ni preveč visoka. Vse to pomeni, da bo morala prodaja do konca leta hiteti nekoliko bolj kot proizvodnja, ki pa bo v zadnjih mesecih morala dosedanje uspehe še potrditi.

Visoka fluktuacija tudi v

opazovalce, ki so nemalokrat tudi panikarji, pa poklicati na odgovornost.« Zato: **IZPRAZNIMO GALERIJE**. Vsi moramo biti v areni, vsi moramo enotno bojevati revolucionaren boj za uvajanje novih odnosov. To je naloga delavca, vseh oddelkovodij, to je glavna odgovornost 72 komunistov v Aeru.

Ni še prepozno. Dokončni predlog samoupravnega sporazuma bo pripravljen sredi meseca novembra. Na naslednjih zborih ga bomo potrjevali. Pokažimo vsaj tedaj, da nas ne zanimajo le plačilne kuverte, da se zavedamo, da bodo tudi plačilne kuverte debelejšje, če bomo s svojim samoupravljalnim prispevkom

zagotovili uspešno poslovanje, pokažimo vsaj tedaj, da samoupravljanje ni in ne more biti mrtva črka na papirju, sodelujmo, dopolnjujmo, razpravljajmo. Zavedati se je treba, da delamo zase. In če bomo zato namesto ob pol treh doma ob pol štirih, ne smemo biti slabe volje, ponosni moramo biti, da smo res opravili tisto, kar od nas zahteva ustava, kar od nas zahteva proces razvoja samoupravnih odnosov in ne nazadnje, kar od nas zahteva že golo dejstvo, da smo delavci. In delavci morajo imeti močno razredno zavest. To, žal, v Aeru že nekaj dolgih mesecev vse premočno pogrešamo.

Po devetih mesecih - ugodno!

septembru ni popustila. Doselej je prišlo mesečno povprečno 23 novih delavcev, odšlo pa jih je povprečno devet. Fluktuacija nam bolj kot bi želeli jemlje naše moči tam, kjer bi jih sicer lahko uporabili za povečanje produktivnosti dela, to pa bi nam — mimogrede rečeno — edino lahko zagotovilo nadaljnje izboljšanje življenjskega standarda. Konec septembra nas je bilo v podjetju 1.134 zaposlenih, kar je sedem ljudi manj kot po planu. Ker gre za primanjkljaj iz neproizvodnih delovnih mest, lahko to ugodno vpliva na izračun pokazatelja produktivnosti v dinarjih proizvodnje na zaposlenega. Ta pokazatelj nam kaže 38-odstotno povečanje produktivnosti napram istemu obdobju leta 1972. V tem je tudi ključ za to, da smo ohranili doseženi življenjski standard kljub temu, da se nam zunanji pogoji (cene repromateriala itd.) poslabšujejo. Pri tem povečanju obsega proizvodnje pa ni zaželeno nadurno delo, ki precej zvišuje stroške. Morda je eden izmed vzrokov za opravljenih 93.258 nadur v osmih mesecih to, da smo v taki fazi povečevanja obsega poslovanja, ko je marsikje dela za dve izmeni premalo, za eno pa preveč.

Pri uspehih posameznih obratov moramo ugotoviti, da je obrat matric septembra dosegel le 47% plana, k čemer naj pripomnimo le to, da za neuspeh ne moremo kriviti samo obrata matric, saj je uspeh vsakega obrata tesno povezan z ustreznim nabavno službo, pripravo dela in prodajo za ustrezne proizvode, tako da je vprašanje, v katerem členu verige je najbolj »zaškripalo«.

Izvoz je tisto področje poslovanja, kjer smo predvidevanja najbolj presegli in sicer kar za 51 odstotkov v devetih mesecih, iz česar sklepamo, da ne gre več za izvoz za »vsako ceno« oziroma zaradi potreb po devizah za uvoz repromateriala, ampak za

osvajanje širšega tržišča kot osnove za polno izkoriščanje vseh možnosti in kapacitet naše proizvodnje. Na tej stopnji obsega izvoza pa se izvozno tržišče izenači z domačim. To pomeni — čim višji bo izvoz, tem bolj bo pomembno izboljšati dinarski efekt izvoza, sicer bo nastal dodatni pritisk na prodajo za domači trg, ki bi morala kriti razlike v tem efektu.

Pri osebnih dohodkih smo septembra poleg 32% učinka izplačali tudi določen znesek za oziromico. Čeprav nas za to izplačilo najbrž čaka »kazena« v obliki večje obdavčitve, imamo za to opravičilo, da smo vseeno še daleč pod dejanskim povišanjem življenjskih stroškov. Pri tem je lažje, če se zavedamo, da je umirjena rast osebnih dohodkov tudi naš prispevek izboljšani splošni stabilizaciji gospodarstva, ki je nujni pogoj za to, da bo naš razvoj v prihodnosti lahko potekal pod normalnimi okoliščinami.

Na podlagi vsega povedanega lahko pričakujemo uspešen obračun finančnega uspeha poslovanja, saj so vsi osnovni plani za obdobje devetih mesecev 1973 zadovoljivo doseženi.

Peter Požun

Spoštovani!

Otroci in tovarišica iz vrtca vas lepo pozdravljamo in se lepo zahvaljujemo za pošiljko papirja. Zelo smo bili veseli, ko smo se vračali s sprehoda in nesli paket, ki smo ga dvignili na pošti. Narisali smo risbice in v njih povedali, v kakšnem okolju živimo. Pošljamo vam eno v zahvalo za vaše razumevanje.

Marija Obojnik
Vrtec
Nazarje

Pogumno smo si zastavili plan za leto 1974

Ko ocenjujemo bodoče možnosti poslovanja in si zastavljamo poslovne cilje za prihodnje leto, je vsekakor treba posvetiti nekaj besed tudi preteklemu obdobju in doseženim rezultatom. Ambiciozni plan, ki smo si ga zadali v letu 1972 — 35 % povečanja realizacije, je po desetih mesecih dela že dosežen in tudi presežen. Seveda ni šlo brez težav, saj smo vsi skupaj morali vložiti precej naporov, da so naši dosežki takšni, kot so.

Ne bom našteval števil, ki so več ali manj že znane, opozoril bi le na nekaj najbistvenjših organizacijskih vprašanj, ki jih bo potrebno še bolj vpeljati in utrditi.

Ta vprašanja so:

— povezava med nabavno službo in proizvodnjo oziroma pripravami dela;

— plan prodaje, kjer imam v mislih drseče mesečne plane prodaje, ki bodo veliko pripomogli h kontinuiteti proizvodnje in izpolnjevanje dobavnih rokov;

— še večja povezava razvojne službe z marketingom;

— močno je treba pospešiti delo vseh služb v proizvodnem sektorju, predvsem delo priprave dela, službe vzdrževanja itd.

— pospešiti inovacije, koristne predloge o izboljšavah ipd.

Seveda je tu odprtih še precej drobnih vprašanj, vendar ta ne bi smela bistveno vplivati na potek uresničevanja ciljev in jih je potrebno spriti reševati. Zelo velik problem, ki nam je v letošnjem letu zadal veliko preglavic, je problem kadrov. Na tem področju bomo morali vložiti največje napore, da se stare napeke ne bodo ponavljale. Letos smo problem primanjkljaja kadrov reševali z nadurnim delom, v bodoče pa to ne bo več mogoče, saj nadurno delo prinaša nepotrebne stroške, poleg tega pa moramo misliti tudi na počutje ljudi.

Problem kadrov bomo lahko reševali z zaposlovanjem novih ljudi na eni in z racionalizacijo in avtomatizacijo tehnološkega postopka na drugi strani.

Ker predstavlja postavljanje poslovnih ciljev — planiranje — tudi del razvojnega programa oziroma je neposredno vezano na nadaljnji razvoj podjetja, naj se dotaknem tudi področja investicij — novih vlaganj. Plan za leto 1974 in njegova izpolnitev predstavlja osnovo za uresničitev dolgoročnega in srednjeročnega programa, ki je pred nami. Naj naštejemo le nekaj točk iz tega programa:

— postavitve papirnega stroja,

— izgradnja nove tiskarne, — razširitev proizvodnje samolepilnih trakov,

— razširitev proizvodnje matric,

— razširitev proizvodnje pisalnih trakov,

— razširitev proizvodnje karbon papirja.

Pri vseh teh obsežnih ciljih je vedno potrebno misliti na dvojje: ne smemo razširjati le fizičnega obsega proizvodnje, ki zajema postavitev novih strojev in zaposlovanje novih

Mladi so aktivni

Mladi v podjetju se vse bolj aktivneje in uspešneje vključujejo v nove oblike dela mladinskega aktiva, ki si jih je ta zastavil v svojem programu. Še zlasti se je s svojim delom uveljavila komisija za idejno-politično usposabljanje mladih.

Interesna skupina za idejno-politično usposabljanje mladih pri aktivu ZM v Aeru si je v svojem programu zastavila predvsem tri naloge:

— usposabljanje mladih za aktivnejše vključevanje v razprave in odločanja;

— vključevanje mladih v samoupravne organe in komisije, izvršne organe sindikatov, sekretariat osnovne organizacije ZK;

— usposabljanje mladih za vstop v ZK.

Pri prvi nalogi moramo žal še vedno ugotavljati, da se premalo mladincev vključuje v razprave v podjetju, kakor tudi izven. Vzrok takšnemu stanju je verjetno v tem, da so mladi premalo seznanjeni s problemi in spremembami v podjetju, kakor tudi v celotni družbi. Upamo, da bomo takšno stanje vsaj delno odpravili s predavanji, ki jih pripravljamo v mesecu oktobru, novembru in decembru. Menimo, da z dobrimi predavanji lahko pojasnimo marsikatero nejasnost. Omenila bi še predavanja za mlade komuniste, predvsem novo sprejete, za katere bomo organizirali pet obveznih predavanj, ki nam jih je posredoval občinski komite ZKS Celje. Ta predavanja bomo organizirali skupno s komisijo za organiziranost in idejno rast ZK, ki deluje pri sekretariatu naše osnovne organizacije ZK.

Z vključevanjem mladih v

ljudi. Mislimi velja tudi na kvalitetno razširitev z ustreznimi prijemi, inovacijami itd.

Cilji, ki si jih zastavljamo za prihodnje leto, so na pogled zelo visoki, vendar so dosegljivi, če bodo poleg vsega, kar sem naštel, na voljo tudi zadostne količine surovin in če bodo te pravočasno nabavljene.

Prehod na delo temeljnih organizacij združenega dela in z njim povečana vloga neposrednega proizvajalca pri odločanju o vseh bistvenih procesih v podjetju, je po mojem mnenju dodatno zagotovilo, da bo plan, ki si ga pogumno zastavljamo, znova dosežen, to pa je tudi porok za dvig življenjskega standarda našega delovnega človeka.

Edo Belak

Minilo je pol leta odkar so se delavci iz Tovarne celuloze v Medvodah odločili za priključitev k našemu podjetju. To odločitev smo v Aeru vsi iskreno pozdravili. V tem kratkem času smo se že uspeli medsebojno bolje spoznati. Člani delavskih svetov iz Celja in Sempetra so obiskali

Direktorjeva beseda

Medvode. Medvodčani so obisk vrnili. Na ta način so izvršeni predstavniki iz temeljnih organizacij združenega dela lahko bolje spoznali strukturo in tehnologijo posameznih delov našega podjetja. Vsekakor je dobro poznavanje razmer in situacije predpogoj za uspešno sodelovanje v upravljanju s podjetjem, kar je neodtujljiva pravica slehernega člana kolektiva Aera. Lahko bi torej ugotovili, da so se v prvih mesecih skupnega življenja v zadovoljivem obsegu medsebojno spoznali člani samoupravnih organov in strokovnjaki. To pa seveda še zdaleč ne zadostuje. Dosti obširneje bomo morali zasnovati medsebojne stike, da bi lahko bil vsak delavec seznanjen o tem, kaj se dogaja in o čem je treba odločiti v bližnjem ali oddaljenem delu podjetja.

Smoter združitev je, vsem zajamčiti zanesljivejšo in bogatejšo bodočnost. Izkušnje zadnjih let so nas v Aeru naučile, da je za nadaljnjo vrednostno in količinsko povečanje proizvodnje potrebno vedno več papirja, ki pa mora biti specifično prirejen za naše potrebe. Kot smo že večkrat razpravljali, to dejstvo ne izključuje dosedanjih dobaviteljev papirja, pač pa Aero dodatno potrebuje lasten papir, da bi lahko realiziral svoj razvojni program. Na drugi strani pa je kolektiv Medvod že dalj časa čutil nujno potrebo nadaljnje oplemenitve doma proizvedene celuloze, da bi na tak način vložil čim več lastnega dela in tako dosegel ugodnejše ekonomske rezultate. Združila sta se torej dva razvojna programa na stični točki, ki pokriva interese tako Celja, Sempetra kot Medvod. Z lastno proizvodnjo papirja bomo lahko dosegli takšno razširitev in tako obsežno poslovno dejavnost, kot jo imajo podjetja naše stroke v industrijsko razvitih državah.

Na zadnji skupni seji obeh delavskih svetov je bilo podano poročilo o dosednji aktivnosti pri zbiranju ponudb za izgradnjo papirnega stroja. Na podlagi tega poročila in realne ocene strokovnjakov lahko pričakujemo, da bomo že do konca 1973. leta sklenili večino potrebnih aranžmajev ter tako pričeli z izgradnjo papirnice, ki predstavlja kvalitetno novo stopnjo v bodočem razvoju novega, velikega Aera, kot proizvajalca celuloze, papirja, kemičnih in grafičnih izdelkov.

— da se takoj skliče sestanek članov ZK, razreši sekretar, ki je zapustil podjetje, izvoli nov sekretar in sekretariat, ki naj prične aktivno delovati;

— da se izvedejo razgovori s petimi mladimi komunisti, za katere menimo, da so komunisti le na papirju, in da se ustrezno ukrepa.

Anita Zoher

Komisija samoupravne delavske kontrole je aktivna

Ze nekaj mesecev je poteklo, kar smo ustanovili komisijo samoupravne delavske kontrole in kar je ta pričela s svojim delom. Ker pa o delu in nalogah te komisije pre malo vemo, smo se odločili, da v Našem Aeru zapišemo kaj več o komisiji. Za razgovor smo naprosili predsednika komisije samoupravne delavske kontrole Zvoneta Mratinkoviča.

Zvone, kako bi opredelili mesto in vlogo delavske kontrole v podjetju?

O delavski kontroli veliko pišemo, vendar menim, da pravo mesto in vloga delavske kontrole v podjetju še nista povsem razčiščena. Glavna ovira je v tem, da delavci še premalo vedo, zakaj smo tu in da se lahko v vsaki težavi obrnejo na nas. Delavska kontrola je dobro zamišljena stvar in če bodo vsi pristojni organi in vsi delovni ljudje pravočasno spoznali, kakšne možnosti jim nudi sodelovanje z našo komisijo, potem se bo ta hitro uveljavila med ljudmi in bo lahko dobro delovala.

Na katera področja se boste pri svojem delu najprej usmerili?

Najprej želimo razčistiti z nepravilnostmi pri trošenju reprezentančnih sredstev, reši-

ti vprašanje prepogostih nadur, reklamacij, inventurnih razlik itd. Sprejeli smo že prve sklepe in izrekli opozorila. Če jih krivci za nepravilnosti ne bodo upoštevali, bomo morali nastopiti ostreje in krivce predlagati v postopek delavskemu svetu. Ne želimo, da bi že na samem začetku dela komisije samoupravne delavske kontrole s preveč popustljivim odnosom razvrednotili pomen delavske kontrole v podjetju.

Kako si zadovoljen s sestavom komisije in načinom vašega dela?

Naše delo je doslej v redu potekalo. Člani komisije so resno vzeli svoje naloge, na sestankih veliko razpravljajo in živo sodelujejo. Tudi interna kontrola, s katero najtesneje sodelujemo, nam pri delu nudi vso pomoč. Jasno pa je,

da brez težav ne gre. Smo na začetku našega dela in treba se je šele vpeljati v delo. Delavci se namreč še premalo zavedajo, kako močno orožje so dobili že s samim obstojem te komisije. Ko bodo to spoznali, bo delo lažje. Želimo namreč, da se delavci v čim večjem številu obračajo na nas, nas seznanjajo z nepravilnostmi in napakami pri delu, saj nam edino oni lahko nudijo potrebne podatke za naše delo. Prav zaradi tega pozivam preko Našega Aera vse delavce, da nam pri delu pomagajo, nas obveščajo o napakah, resničnih vzrokih nadur, napačnem trošenju sredstev itd. Vsi vemo, da je nepravilnosti veliko in skrajni čas je že, da jim naredimo konec.

Na kakšen način boste izvajali svoje ukrepe?

Takoj ko bomo ugotovili in dokazali razne napake, bomo krivce opozorili nanje, če se stanje ne bo spremenilo in se bodo nepravilnosti nadaljevale, bomo kršilce predlagali v obravnavo delavskemu svetu oziroma komisiji za kršitev delovnih dolžnosti.

Zvone Mratinkovič, predsednik komisije samoupravne delavske kontrole pravi, da brez pomoči vseh zaposlenih ne bo šlo

Kaj pričakuješ od dela samoupravne delavske kontrole?

Pričakujem, da se bo z vsemi silami borila proti nepravilnostim in da bomo v podjetju bolj spoštovali tisti red, ki smo ga sami sprejeli. Prepričan sem, da bo komisija uspešno delovala, saj imamo pri svojem delu vso podporo delavcev, direktorja in vseh organov, ki nam pri našem delu pomagajo.

Zvone, za tvoje odgovore najlepša hvala.

OV OSEBNE VESTI

ODSLI SO V POKOJ

Od polletja sem je spet odšlo v pokoj več naših zvestih sodelavcev. Zdi se nam prav, da v Našem Aeru zapišemo dve, tri besede o njih in se jim za njihov prispevek k uspehom podjetja najlepše zahvalimo.

25. IX. se je invalidsko upokojila **HEDVIKA CIMPERŠEK**, grafična delavka III iz kartonaže — obrat tiskarne II. Tovarišica Cimperšek je prišla v podjetje 2. marca 1962, ko se je zaposlila pri takratnem časopisnem podjetju »Celjski tisk«. Ze takrat se je zaposlila v kartonaži in v njej ostala vse do svoje upokojitve. Sodelavci so jo imeli radi, saj je bila pridna in dobra delavka, tiha in predana svojemu delu.

ANA LAMPER se je invalidsko upokojila 19. IX. 1973, potem, ko je v podjetju preživela 14 let. Ob prihodu v podjetje so jo sprejeli na delovno mesto pospravljalke obratnih prostorov, januarja letos pa je bila razporejena na delovno mesto grafične delavke II, v oddelku samolepilnih eti-

ket. Tudi tovarišici Lamper kličemo še na mnoga zdrava leta.

NEZIKA ŠEŠERKO se je upokojila 7. VIII. 1973. Tovarišica Šešerko je prišla v podjetje 8. VI. 1960, ko se je v tedanjem časopisnem podjetju »Celjski tisk« zaposlila kot kartonažna delavka. Aktivno je delovala tudi kot članica samoupravnih organov, saj je bila kar dvakrat članica delavskega sveta.

V avgustu letos pa je dopolnila 30 let delovne dobe ter se odločila, da se upokoji. Želimo ji mirno in zdravja polno starost.

22. 7. se je invalidsko upokojila naša sodelavka **ANICA GOLMAJER**. Pri nas je bila zaposlena kot knjigovodja osnovnih sredstev od 16. VI. 1965. Bila je aktivna delavka, s svojim prispevkom je bogatila delo upravnega odbora, katerega članica je bila. Sodelavci ji kličejo še na mnoga zdrava leta.

ZAHVALA

Vsem svojim sodelavcem in sodelavkam iskrena hvala za darilo in izkazano čast ob mojem odhodu v invalidski pokoj.

Najlepše se zahvaljujem tudi upravi podjetja ter sindikatu za vabilo na skupno zakusko in za darilo. Posebna zahvala tov. direktorju za vzpodbudne besede ob slovesu.

ANICA LAMPER

Ob slovesu

S prvim septembrom je odšel v pokoj pomočnik glavne direktorja, tovariš **Ivan MELIK-Gojmir**. Čeprav ga kot dolgoletnega cenjenega sodelavca vsi dobro poznamo je prav, da povemo nekaj o njegovem življenju.

Rodil se je 15. aprila 1922 v Ljubljani, v številni delavski družini. Po končani nižji gimnaziji se je v letu 1938 izučil za ročnega stavca. Ze 6. aprila 1941 se je aktivno vključil v narodnoosvobodilno vojsko. 1941. so ga sprejeli v SKOJ. Od začetka 1943. leta pa do osvoboditve je delal v parti-zanskih tehnikah in tiskarnah. Najprej v tehnik Krim, nato v centralni tehnik KPS, pa v Kočevju in v partizanski Triglavski tiskarni. Od septembra 1944 je organiziral tiskarne na Gorenjskem in pozneje v takrat osvobojeni Zgornji Savinjski dolini. Pred koncem vojne je bil vodja vseh tiskarn na Štajerskem.

Tovariš Gojmir je julija 1945 prišel v Celje, kot delegat ministrstva za industrijo, v celjsko tiskarno. Več let je bil organizacijski sekretar mestnega komiteja KPS v Celju, načelnik tajništva za delo pri okrajnem ljudskem odboru in od leta 1959 direktor časopisnega podjetja Celjski tisk.

Vseskozi družbeno aktiven in predan naprednim idealom, neumoren v svojih prizadevanjih, je ogromno doprinesel k

temu, da je kolektiv celjske tiskarne skokovito rasel in prerasel v trdno in moderno podjetje z jasnim pogledom v prihodnost in z razvitimi medčloveškimi in samoupravnimi odnosi.

Tudi v združenem podjetju je s svojimi izkušnjami in življenjsko modrostjo razrešil marsikateri vozel, ki se v tako hitro razvijajočem se podjetju rad zaveže. Tovariš Gojmir je nosilec partizanske spomenice in reda dela z zlatim vencem.

Priljubljenemu in osebno izredno skromnemu sodelavcu želimo, da bi v zadovoljstvu užival zasluženi pokoj in se večkrat oglašal v naši sredini.

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru, pobudniku našega kolektiva za izkazano pozornost in darilo ob mojem zdravljenju, se iskreno zahvaljujem.

Ivan Vogelsang

ZAHVALA

Vsem planincem, ki so mi kakorkoli pomagali ob moji nesreči pod Triglavom, iskrena hvala.

Prav tako se zahvaljujem za pomoč, razumevanje, obiske in šopke rož splošnemu sektorju in sindikalni podružnici.

Vsem še enkrat hvala.

Marija Mraz

Življenjska napaka

Andreja je hitela domov. Njen pogled je zajemal le košček asfalta pred njenimi nogami. Ljudi ni opazovala. Bila je utrujena in čudno razdvojena. V mislih si je prigovarjala: »Zrela žena si, nisi kakšna punčara.« Vendar je bilo zaman. Udarec je bil zadan, bolečina je skelela z nezmanjšano vztrajnostjo.

Takšna je bila skoro vsaka njena pot domov. Znova in znova se ji je v možgane zajedala zavest krivde, ki je niti sama ni znala utemeljiti. Občutek, da jo vsi opazujejo s posmehom je kljub letom, ki so pretekla, še vedno ostal. Pospešila je korak. Aleš jo pričakuje. Ne sme kasniti.

Aleš s svojimi igrami, smehom, nagajivostmi in tisto žalostjo v očeh. In ona ga tako zelo ljubi. Stekla je, da bi ga prej objela. Prihitela je do vrtca in z ostalimi starši, ki so hiteli po svoje male, tekla po stopnicah. Ze od daleč ga je opazila. Dotaknila se je njegovih las. Preplaval jo je val topline. Aleš ji je šel z roko po licu in jo poljubil za dober dan. Bil je vse njeno. Vedno, ko je bil ob njej je čutila, da nekaj z njo je. Bolečina je postala bolj blaga.

Nekateri znanci so prizanesljivo govorili o Alešu kot njeni življenjski napaki. Drugi so obrekovali Aleševega očeta, ki ju ni ljubil. A nekateri so gledali nanjo kot na nekoristno bakterijo, ki jim s svojim malim kvari zrak. Vendar to ni bilo tisto, kar jo je vznemirjalo. Vznemirjala jo je zavest, da je z Aleševim rojstvom in z ljubeznijo, ki ji jo je dajal njegov oče, doživela vso toplino, ki ji je bila odmerjena v njenem življenju. Želela in čakala je nekoga, ki bi jo kljub Alešu ljubil, vendar zaman.

Zagledala se je v rumenkasto travno preprogo ob cesti. Mali je nekaj pripovedoval. Trave so bile preproga svetlejših

Foto: Premzl

in temnejših niti. Bile so lepe. Vendar samo zato, da so ljudje govorili o tem, a da so potem teptali to lepoto. Naenkrat ji je pred oči prišel sklop dejanj iz preteklih dni. In naj je še, tako razmišljala, se spraševala, vedela je, da je storila prav.

Aleš je stopal po robu pločnika. Opozorila ga je, da naj ne dela tega. Ni prenesla robov in prepadov. Bala se jih je. Kljub mnogim vzponom se ji je zdelo, da je še vedno nekje na dnu. Zato se je bala za svojega malega.

Mimo so brzeli avtomobili. Aleš se je vsakega posebej razveselil. Mahal je za njimi in se majal. Za trenutke se je razvedrila. Stekla sta. Lepo jima je bilo. Bila sta že blizu doma. Malemu je veter mršil lase. Davno tega je doumela resnico dajanja in jemanja življenja. Morda je bila za to spoznanje bogatejša od drugih.

Vendar jo je resnica samote bolela vedno bolj. Postajala je topa in neodločna. Srečanja s prijatelji, ki so jo skušali tolažiti, so jo spravljalja v bes. Zakaj ni prenesla izrazov? Življenjska napaka in baraba. Bili so plitki in niso zajemali resnice z dna.

Aleš je čeblljal in čeblljal. Oba sta se smejala. Držala sta se za roke. Bolečina je bila manjša. Na travno preprogo je sijalo sonce.

Dora Rovere

Opravičilo

Naši zvesti sodelavki KATARINI LOKAR se iskreno opravičujemo, ker nam je v literarni prilogi 4. številke Našega Aera tiskarski škrat krepko zmešal štrene in njeni dve pesmi narobe podpisal, ene pa sploh ni podpisal. Pesmi Dolina ljubezni, Soncu ter Moje pesmi je napisala Katarina Lokar.

Obljublamo, da bomo tokrat tiskarskemu škrtu mi zmešali štrene in se ponovno opravičujemo.

Urednik

Pozdravljena

Po dolgotrajni bolezni se je v kolektiv končno vrnila Angelca DROBNE — ena naših najzvestejših sodelavk in stalna »gostja« literarne priloge. Upamo, da je tvojih težav resnično konec, Angelca, Dobrodošla med nami in hvala za prispevke, ki so ponovno osvežili strani naše literarne priloge.

Urednik

Življenje

Ležala je v bolniški sobi. Temno je bilo. Ni vedela, koliko je ura. Strmela je v grozečo temo in ob siju redkih žarometov ugotavljala, kakšno igro igrajo sence na stropu. Zdela se ji je, da prihajajo bliže, vedno bliže... Ze jih je hotela povezati, a naenkrat je postalo temno, črno. Gledala je v razbito črno stropa. Zelala je misliti na jutrišnji dan, sovražila je danes. Ze je videla pred seboj celoten jutrišnji dan...

Operacija... Ni je bilo strah. Čudno! Včasih je bila tako neboljano plašna. Zakaj? Se je mar veselila vsega tistega, česar se danes z vso silo otepa? **ZIVLJENJE!** Nekje globoko v sebi željno upa, da se bo zanjo jutri končalo. Zdaj pa razmišlja o vsem, kar je doslej preživela. O dobrem ali slabem. Vendar, dobrega je bilo bedno malo, ali skoraj nič. Težko ji je bilo ob misli, da je ni imel nihče rad, da je bila vselej in povsod nezaželeno. Včasih pa je tako srčno želela na ples, v gledališče...

Vselej je bila sama. Nikoli ni bilo nikogar, ki bi si želel njene družbe. Vedno je bila sama. Samota jo je začela prav počasi, a tem bolj zanesljivo, razjedati. Zapirala se je sama vase. Živela je ob prebiranju romanov, pisanju nepomembnih izpovedi. A vseeno je upala, da bo nekoč srečna, **SREČNA**. Toda motila se je. Misli je, da ji bo morda jutrišnji dan prinesel tisto srečo, ki jo je vseskozi, prav v tem trenutku, iskreno želela. **SMRT!** Rada bi se izognila vsem bolečinam življenja, vsej bednosti prihodnosti.

In jutri, ko bo umrla, se bo zanjo vse končalo. Njeno mesto bo zasedel nekdo drug, vreden življenja. Nekdo, ki si

bo znal urediti srečno prihodnost. Ona si je ni znala urediti. Ali pa je, nemara, ni bila vredna? Sicer pa je tako vseeno. Vedela je, da je ne bo nikoli nihče pogrešal. Nikogar ne bo, ki bi v iskrenem žalovanju potočil solzo za njeno umrlo dušo. Nihče ne bo šel za njo, ko jo bodo nesli v jamo. In prav je tako. Ni marala pretiravanja, a iskrenosti soljudi ni nikoli spoznala. Zelala je, da bi jo pokopali na robu samotnega gozda. Skromno: brez krste, cvetja, brez solza. Misli je, da bodo ljudje srečni, saj bo tako megla izginila iz njihovega kroga. Naivna bednica s tolikimi ideali, z ogromno fantazije... Vse to pa ji je življenjska resnica popolnoma porušila, uničila. Uničila tako, kakor njeno upanje, njene želje in njeno vero v srečo...

»Zbudite se, zbudite se«, prihaja komaj slišen glas v njeno ušesa. Počasi, z nepopisno muko, poizkuša odpreti oči. Kakor skozi megleni pajčolan uzre zdravnikov obraz. Verjetno ga prav bedasto pogleda, kajti on se ji nasmehne in reče: »Bodite mirni. Operacija je čudovito uspela. Trajala je več ur in prav pošteno ste nas izmučili!« Ostra bolečina jo bodi v trebuhu. Skoraj v istem momentu se zave, da je pravzaprav vseskozi želela živeti, da se je vselej veselila prihodnosti. Morile so jo le prazne sanje. Spet odpre oči in misli celo, da se je kljub ostrim bolečinam uspela nasmehniti zdravniku. Toda v to ni bila popolnoma prepričana. A vendarle je bila v nekaj prepričana. **ZIVI!** In srečna je zaradi tega. Ve tudi to, da je prav potihoma zašepetala: »Hvala, tisočkrat hvala. Tako zelo želim živeti. Hočem ozdraveti!«

Foto: Premzl

Kakor da je po dolgem in bolečem obdobju odložila težko breme, je utonila v sladek sen. Toda to pot je sanjala o soncu, vetru, rožah, sreči in v sanjah so ji ustnice same silele v srečen nasmeh...

Angelca Drobne

Pozaba

Tvojega obraza, dragi, se ne bom nikoli več spominjala, za megleno zaveso ga bom skrila.

Tvojega imena, dragi, ne bom nikoli več izgovorila, poiskala bom drugega, da bo zamenjalo tvoje.

Pozabila bom nate, na nežne poljube, boječe objeme izkraspala si bom srce, če bo še naprej bilo za te.

A če te ne bom mogla pozabiti, bom odšla nekam daleč izza meglene zaves, in vem, tam bom našla mir, samo s teboj v srcu bom živila.

Angelca Drobne

Molči

Molči, in s pogledom čudnim vam sledi...

Molči, in z žalostnimi očmi vam govori...

Molči, le oči vam govore, da življenja zanjo ni...

Angelca Drobne

To je zgodovina

Da sem bila zaljubljena, preteklost je, je zgodovina. V dnevniku pod čas napisala sem že, minilo je.

Kar veže me nazaj le meglica je spomina, ki pod močjo pozabe, razpršila se bo.

Katarina Lokar

Preproste besede

Preproste besede v gozdnem zraku, kruh diši.

Tema zagrne preproste besede, kruh še diši, vendar ni prave poti.

Zasliši se jok iz teme zasliši strah.

Resnica ga ne more pregnati. Ljubezen drgeta ob njem.

Dora Rovere

Pismo

To naj napišem, kar mi zaljubljeno srce naroča. Saj, najraje bi s krvjo pisala, pa narava mi te moči ni dala.

Potok solza mi črke na papirju sproti briše. Zato bi pisanje najraje odložila.

Pa kaj, ko s tem bi sama svoje misli zatajila.

Da te ljubim, to resnična je prisega. Saj najraje bi cel svet zgradila, da s tem sreča, kot pajčolan iztkana bi z veseljem srce ti zagrnila.

Katarina Lokar

Oveneli cvet

Sem skozi okno v temo se sklanjala in o sanjah misli; bila sem beračica, a ti, ti bil si bogataš...

Bila sem, kakor zemlja steptana, ti bil si moje sonce...

Bila sem, oveneli cvet, a ti bil si, kakor kaplja rose na ovenelem cvetu...

Ko silovit veter je odpihal kapljo rose, in z njo vse sanje, ostala sem sirota.

A ti... ti ostal si moje sonce, moje trpljenje, ostal si smisel mojega življenja.

Angelca Drobne

Gazela

Ko me jutro prebudi, te ljubim. Ko mi zarja slepi oči, te ljubim.

Ves dan, vse dni. Zvečer, ko sonce gre v zaton, te ljubim.

Po tebi srce hrepeni. Ko skozi mrak se sliši zvon, te ljubim. Cvetijo češnje, gozd zeleni. Ob vrbi naslonjena stojim, te ljubim.

Listje v vetru šelesti. V valove reke molče strmim, te ljubim.

Na jezeru pozibava se labod. Sonce sije in potuje svojo pot.

Katarina Lokar

Zdi se

Zdi se, da je povedal tem a da hodiš ti z menoj ker v naročje tvoje sodim in da lahko edini bil bi drugi moj.

Dora Rovere

Ali veste...

• da je pri letošnjih spomeniškovarstvenih obnovitvenih delih na taborni cerkvi na Svetini posebna ekipa ljubljanskega Zavoda za raziskavo materiala utrjevala zidovje z betonskimi injekcijami in da so razpoke v zidovju pogotile nad 40 m³ betonske injekcijske mase?

• da so komunalni delavci pri kopanju jarka za novi plinovod mimo celjskega gledališča v Vodnikovih ulici naleteli na ostanke zidovja starorimske zgradbe? Potem, ko je arheolog Lojze Bolta iz Pokrajinskega muzeja najdbo dokumentiral, so lahko zid porušili in praktično brez daljšega zadrževanja nadaljevali z deli.

• da je scensko glasbo — skupno kar 26 glasbenih točk — za letošnjo novo mladinsko igró Jurija Kislingerja »IGRA O ZMAJU« v celjskem gledališču napisal znani slovenski glasbenik Urban KODER in jo posnel na magnetofonski trak z najbolj znanimi solisti velikega plesnega orkestra RTV Ljubljana?

• da je dolžnost vsakega občana, da opozori Zgodovinski arhiv na starejše gradivo, ki ga ta še ni evidentiral? Gre

predvsem za gradivo v zasebni lasti. Zlasti šolska mladina naj bi z arhivom sodelovala in mu sporočala podatke o starih rokopisih, raznih drugih dokumentih, starih zemljevidih, kartah, plakatih, letakih, razglednicah, fotografijah itd.

• da je izšel nov zakon o arhivih, ki predvideva tudi kazni za tiste, ki arhivu ne bi izročili arhivskega gradiva? Bati pa se je, da zaradi tega ne bo nihče kaznovan, ker celjski arhiv zaradi prostorske stiske v svojih skladiščih ne bo mogel prevzemati arhivskega gradiva.

• da je Zveza glasbenih umetnikov Jugoslavije uvrstila celjski Mladinski pevski festival med osmerico najpomembnejših jugoslovanskih glasbenih prireditev, kar pomeni resnično veliko priznanje celjskim glasbenim delavcem?

• da Zgodovinski arhiv v Celju opravlja službo varstva arhivskega gradiva za 14 občin širše celjske regije in da je že skoraj od vseh prevzel njihovo gradivo do vključno leta 1961, ki ga je mogoče v arhivu tudi uporabljati?

Iskreno prijateljstvo

Bilo je lepega, z zlatimi žarki posutega poletnega popoldneva. Sedela sem v dnevnem prostoru razkošne klinike in razmišljala o usodi, ki me spremlja že skoraj pet mesecev. Da, skoraj pet mesecev dan za dnem posedam v dnevnem prostoru in razmišljam. Misli se mi nehote ustavljajo nekje daleč, na peščenih ali skalnatih obalah morja, v skrivnostni tišini dihajočih gor...

Zelim pobegniti preko teh štirih zidov, ki mi ne dajo več dihati. Čutim, da moram oditi nekam daleč, kjer bom lahko sproščeno dihala, kjer bi smela teči po livadah ali peščenih plažah...

Spominjam se fanta; samo dvaindvajset let mu je bilo; bil je zapisan smrti. Že prvega dne sva postala zelo dobra prijateljca. Čestokrat sva skupaj, z odprtimi očmi in iskreno, a vendar skorajda nečujno besedo, sanjala o življenju.

Nekoč mi je rekel: »Včasih občutim nekaj, kar ti ne morem opisati. Globoko v sebi čutim nemir, a sam sebi govorim, da to ne more biti res. Toda, saj ne vem, kako dolgo bova lahko še takole sanjala. Ne, to pravzaprav niso sanje, to je resnica, notranjost, ki se nama ne bo uresničila. Mor-da tebi, meni gotovo ne...« Vedela sem, da so mu dnevi življenja šteti. Vsa večer,

ko sem ležala budna, sem se spraševala, ali ni nemara že jutri tisti usodni dan?

Tistega jutra sem se predramila vsa prepotena. Nisem sanjala, toda vso noč me je težila huda mora. Še preden sem se umila, sem odhitela v dnevni prostor. Le en sam pogled na prijatelja mi je bil dovolj. Zdelo se mi je, kakor da od nekje daleč, preko tisočerih gor in voda slišim njegov glas: »Ibro je ponoči umrl.«

Sesedla sem se v globok fotelj in solze so mi nezadržno lile po licu. »Torej je bilo res, da boš nekega dne odšel od nas? Upala sem, da bo volja za življenjem premagala bolezen, da boš za vselej ostal z nami. A četudi te ni več med nami, obljubljam, nikoli ne bom pozabila najinih razmišljanj, iskrenih izpovedi, nikoli ne bom oblatila najinega iskrenega prijateljstva. Vselej, pa naj se zgodi karkoli, boš živel z menoj, živel bo spomin nate, globoko v mojem srcu.«

Četudi želim oditi danes na skalnate ali peščene plaže, četudi želim tekati po planinskih travnikih, nisem pozabila nanj. Prav zaradi njega želim oditi daleč izven belih kliničnih zidov, daleč v stran od kraja, ki mi je za vselej iztrgal iz bližine dragega človeka.

Angelca Drobne

Direktor se striže

Direktor se striže. Frizer, ki vneto poskakuje okoli stola s svojimi škarjami, ga vprašuje to in ono:

»Gospod direktor, a ste videli, kaj delajo v Čilu!«

»Videl, videl.«

»Gospod direktor, pa bližnji vzhod, ne bo konca kaj?«

»Ne bo, ne bo, preveč se sovražijo.«

»Gospod direktor, kako pa kaj s TOZD pri vas?«

— Molč.

»Gospod direktor, kako pa kaj s TOZD pri vas?«

— Molč.

Strizenje je končano, tedaj pa se direktor razjezi in vpraša:

»Poslušajte, pa kaj ste me kar naprej spraševali po tistih TOZD?«

»Veste, ko sem jih omenil, so se vam tako lepo pokonci postavili lasje, da sem vas dosti lažje ostrigel.«

Razmnoževanje

Trenutno je v Aeru največji, najhujši in sploh najgrozovitejši problem razmnoževanje. V grafiki pravijo, da so razmnoževanje ukinili, pa tudi drugod vse kaže, da kot razmnoževalci nismo dosti vredni.

Ce bomo zaposlili kakega razmnoževalca svetujem, da ga dodobra preizkusimo. Svetujem, da preizkus prepustite kar meni, saj imam z razmnoževanjem ogromno neprecenljivih izkušenj.

Mici Potrebniča

Čaša pelina

Že noč se temna nad zemljo je spustila; gladino rek posrebrila je mesečina, črički se v skupni pesmi so združili, vonja akacij in jasmína stá se spojila.

Nebo prekrila je mreža tisočerih zvezd, v srcu pa izhlapelo je upanje na srečo. Vse kar ostalo mi je od življenja se združilo je v neizmerno bol skelečo.

Upanje, ki sicer je večno, pri meni je zadušil čas trpljenja, bol, ki nekoč bi morala ugasniti, vsak dan odpira v srcu novo rano.

Zato ni mar mi narave slikovite čarov, ni mar zlata mi sončno rumenega, ker z ničemer se na svetu, odkupiti ne da trpljenja! Katarina Lokar

Ob slovesu

V daljavt zeleni gozdovi šume, nad mano žarke zvezde žare, po licih mi solze teko, za koga, za kaj vse to?

Smrekovi gozdovi šume, skrivnostne zvezde žare, grenke, pregrenke solze teko, za koga, za kaj vse to?

Zaradi tebe gozdovi ne šume, zaradi tebe zvezde ne žare, zaradi tebe solze teko, zaradi tebe, ker prišel si po slovo.

Grenke, pregrenke solze teko, na licu žalost razodevajo, kličejo, vpijejo, prosijo te, ostani, ostani, ker ljubim te. Katarina Lokar

Dete

Leži, leži, dete v zibelki lebdi, nemirno se obrača, jok na oči se mu vrača. Dete, dete, daj, zaspi! Zakaj zaspati ne moreš ti? Kaj spalo bi, kaj spalo bi, če zebe prav me do kosti. Bi mati rada odela me, a kaj, ko odeje ni za vse. Kaj spalo bi, kaj spalo bi, če lakota v želodcu me tišči. Bi mati me nahranila, pa hrana je pošla. Katarina Lokar

Popotnik

Na obzorju, kjer se zemlja z nebom stika, ko je žarko sonce šlo v zaton, se prižgala zarja je žareča, zarja sončno rumena, zarja snežno bela.

Na obodu, kjer pelje pot v daljavo, utrujen si popotnik utira pot. Popotno torbo prestavlja iz roke v roko, z zgubanega čela, si briše znojni pot. Katarina Lokar

Samo mir je

Pretrgale so se verige in ni več sovraštva ne obupa...

Samo mir je. Lepota.

Strahu ni več in ni več oblastnosti... Samo mir je.

Zelene jelke ob robu gozda in marjetica na travniku... Lepota.

Visoko čez nebo lete domov lastovke... Dora Rovere

NAGRADNA KRIŽANKA

KDO SO NAGRAJENCI

Tretja nagradna križanka v letošnjem letu je doživela največji odmev doslej. Kar 58 rešitev je prispelo v splošni sektor. Pri žrebanju pa smo imeli precej težav. Kar osemkrat smo morali seči v malho z rešitvami, da smo našli drugega nagrajenca. Tistih sedem, ki smo jih izvlekli iz kupčka poprej, je imelo v svojih rešitvah napake, ki so jih stale treh starih tisočakov.

Pa pogledjmo kdo so nagrajenci:

Prvo nagrado in 50 dinarjev prejme Zdenka CEROVSEK iz oddelka pisalnih trakov.

Drugo nagrado in 30 dinarjev prejme Lena KERK iz izvoznega oddelka.

Tretjo nagrado in 20 dinarjev pa prejme Olga PETERNEL iz oddelka osebnih dohodkov.

Nagrajencem čestitamo, vsem ostalim pa želimo več sreče pri reševanju današnje križanke. Tudi za rešitev te smo vam pripravili tri nagrade: 50, 30 in 20 dinarjev. Veliko zabave in sreče. Svoje rešitve pošljite referentu za obveščanje v splošni sektor najpozneje do 15. decembra 1973.

Še pravilna rešitev nagradne križanke iz četrte letošnje številke. VODORAVNO: villčar, trak; okarina, karo; NS, atala, bat; loj, Ma, Avar; N, imitator, Ana; ilo, Mali, VR, DM; Naklo, alpaka, IE; Anton, Zagreb, JS; AP, BA, IR, Piran; vata, Aon, baraka; stol, sla, Sandi; TP, avalit, PO, tip; RA, osem, kapilare; osa, -rt, iloviča, ER; bala, Litija, PK; etanol, aj, Ati; N, rama, C, skat, on; tamtam, inkubator; AJ, oranje, ha, Ibar; val, AA, Ra, harem; tat, mat, pero, Rora; ara, Oto, AD, tlačan.

Pozivamo vse tiste, ki jim je sestavljanje križank, ugank in podobnih zank hobi, da nam pošljejo svoje prispevke, ki jih bomo z veseljem objavili in seveda tudi nagradili. Pogoji za objavo pa je, da ima križanka ali uganka itd. vsaj nekaj gesel, ki se nanašajo na naše podjetje.

	TUSA TILLOVA AGENCIJA	REZABIT (DARAB)	BARABAN MIZABAN	OVOSANA	TURSKI VEKURKI	ČVATELJ NA	TOŠ DRESAL- NIK	DELALNI SVET	GOLEDM POMNIK	ADVENT	ZAPONJE
	PROJEKTA DIZAIN					OVANJE ANA	AN KVED TME				
	OKRABKI DIZAIN						TIGRARI DIZAIN				
	AVTOMAT PISALNIK	KOMET PLAČNO TANČISTVO						LEPOTIJE	BRNO RINKE LEVIČE		
	PODVALNI MČ				NETLA				SEKT		
	LABORAT. POSREDOVAC			ŠKOFJA TOVARNA DOP		ŽELIR STARŠ IMOLJEK KUPČEV	KOLAR. ALUMI		STAR SLOVAN PABOVAR PIBARIČA		
	SLAVNO MESTO BARIČE		JANEŽ OLJANI ZAVINEK				AVADU DIE		ANTON AČEREC		
	MIKROF	KOVALNI OTOK NEDELAV- NOST			RIBIČKA MREŽA			BUCHWALD			DILIK POHARIC
	TRINOR			VULKAN NA STOJCI				TARONIK			
	RIBIČKA DIZAIN			POSTAVI							
	VIDEOKA- SI TEHNIK	UTEŽNA ENOTA ZA ZLATO	JUŽNI BADEČ	ŽOLNIČKI ALPINKA		STARŠ ŽIVICE			MEHMET		TUJE M. TME
	UPRABNI KOD			ORLOVNIK		ANTON DOVČEK			WK		
	TV ZALON			SOLEČKA NA KAPLA					M. IHE		
		ZANAVAN MOT			100 DEČEK				PLEŠEN	PERČI STALJE HANCINI	
		ZELJENI KONJAN KONTROLO TV ZALON									
	MAŠA			VEZNIK		ERBIJ					ANTIČNI VREČ
	SEVERNI JELEN		ŽEPLJO	KOVINSKI ZLAKONER							OTOK V ZALONU
	POVRABNI STAVNI SLOVARIČ		ŽIVA BARONA JABODA	LUNA NA JAPONSKEM	MAKŠ PURJAN	ŽIGO STAVBE KROŠI	JEZA				MITJA RIBIČIČ
	DIZAIN ZAVINEK	GEOMET LIK JAVNA TOVARNA					LEPILO RIZIČKI FRANJE				BEČKA ČOKA LUDSKA TEHNIKA
	ODGAJČI							MEHMET DEBARSKI KADIKAL		NOTES ČRESLOVAN	
	RESTAVL. L. S.	ZELJENIČKI PULČAVI DOK V TURČIJI		TUJE M. IHE BRIZBOLČI							SODNIK V ČERU KARINKA VEŠT
	ZONAVAN RABZINKA			MEŠNA JARD	MIČKO RACIČKI- LIVO						ARABSKI ŠEDEC ŠKAKA NEBESKA JAVOTA
	POLMER	ITALIJANSKI LEKARNA ENOTA	POTEM ŠKARIF			Ž. RIBIČKA DIZAIN KROŠI PISALNIK VIZITARČKI					DRINKA V AZIJI
	KATILINA IZ DRAŽINE LILIJ			PREDNIK LEKOHIC			VRETA RIVARJE ANTRIJAN				
	SLAVNO MESTO ITALIJE			TROPSKA ŠVIJERKA BUDAN ADAMČI				KALČI VEZNIK		ČIKAN RIJEKA	
	KRATKA POPOVEDA					VZDEK ALPINISTA DEBIZIČKA			PREPROST PLUB		
	ŽEJA IMBALAŽI			BAŠA TOVARNA TOVARNIČKI							BARJAN LETALČI

**Dopisujte v Naš Aero
in literarno prilogo!**

Problematika obveščanja

V današnji rubriki objavljamo pismo, ki nam ga je že pred časom poslal oddelkovodja iz obrata jasnit, tovariš Božič Rudi. Žal je pismo prispelo nekoliko prepozno za objavo v prejšnji številki Našega Aera. Takole nam piše tovariš Božič:

Ob branju članka »Velik korak k uresničitvi ustavnih dopolnil«, ki je izšel v 3. številki »Našega Aera« z dne 24. 8. 1973, so se mi porodila naslednja razmišljanja:

Članek je zelo polemično napisan in s svojo aktualnostjo zadeva širši krog članov kolektiva. Najbolj se mi zdi pereč stavek, ki omenja nizko stopnjo razredne zavesti delavcev, ki je prišla najbolj do izraza na zborih v zvezi z ustanovitvijo TOZD zaradi prenizke udeležbe. Avtor članka je samokritično našel odgovor v preslabi obveščeniosti, hkrati pa vali del krivde tudi na oddelkovodje, češ da so se premalo zavedali samoiniciativnega angažiranja.

Člani DS AERA in Medvod so bili presenečeni nad urejenostjo »Pekla«

Vse lepo in prav. Skoda pa je, da se ne upošteva, da je oddelkovodja dan za dnem v neposrednem stiku z delavci, ter da lahko veliko pripomore k splošni obveščeniosti v kolektivu; seveda s predpogojem, da je najprej sam obveščen o dogajanjih. **Zelo uspešno bi bilo sodelovanje z različnimi iniciativnimi odbori. Ti odbori bi namreč sklicali tako imenovane kratke »leteče sestanke«, za katere bi se odbor dobro pripravil in bi v kratkih jedrnatih sestavkih podal bistvo vsebine; mišljeno je le ob aktualnih dogodkih v podjetju.**

Zelo zanimiv primer je bil, ko je splošni sektor organiziral predavanje o osnutku nove ustave. Organizator je poskrbel, da se ne bi predavanje po nepotrebnem zavleklo, zaradi tega so bila razna vprašanja o osnutku ustave že vnaprej napisana in oddana predavatelju. Skoda, da ta možnost ni bila omenjena na vabilih. Marsikdo bi namreč prišel za pero in napisal kakšno tehtno vprašanje.

Sedaj pa naj se vrnem na osnovno misel: **Ziva govorjena beseda je še vedno primaren medij za posredovanje obvestil. V pogovoru aktivno sodelujeta oba subjekta. Hkrati, ko se prenaša neka informacija na sogovornika, se že lahko zazna njegova reakcija in mišljenje o konkretnem primeru. Tega dejstva ne gre podcenjevati, temveč ga bo potrebno ob podobnih situacijah upoštevati.**

Rudi Božič
oddelkovodja

Dovolite še nekaj mojih pripomb. Tovariš Božič je žebelj zadel naravnost na glavo. Žal se večina tistih, ki bi jim moralo biti obveščanje ena od poglavitnih skrbi, še premalo zaveda pomena neposrednega obveščanja. Učinek obveščanja je neprimerno večji, če to poteka v medsebojnem razgovoru dveh oseb. Tu pa bi oddelkovodje lahko naredili ogromno. Ideja o »letečih sestankih« je naravnost odlična. Tovarišem iz sindikata, članom DS, članom ZK in ZM resnično priporočam, da o njej tehtno razmislijo. Odlična je ta ideja predvsem zaradi tega, ker ni težko izvedljiva. Le malo dobre volje je treba, kajne?

Naj svoje razmišljanje ob pismu tovariša Božiča popestrim z navidez majhno, a neprecenljivo dragoceno primerjavo, za katero sem izvedel iz našega dnevnega tiska. V tovarni Konus v Slovenskih Konjicah so zaposlili človeka, katerega edina naloga je, da hodi po obratih in oddelkih tovarne ter govori z delavci. Takšnega načina obveščanja ne morejo nadomestiti nobene redne Informacije, Naš Aero ali obveščanje prek oglasnih desk. Kajti, kot pravi tovariš Božič: »Ziva, govorjena beseda je še vedno (in vedno verjetno bo) primaren medij za posredovanje obvestil.« To je med drugim dokazala tudi naša anketa o obveščanju.

Tovariši iz sindikata, ZM, ZK, delavskega sveta, vodilni, razmislite o teh idejah in verjemite mi, zares so odlične.

Tako ne gre!

Vem, da bo pričujoči komentar dvignil precej prahu, upam, da bo tudi pripomogel k ureditvi obveščanja v Aeru, kajti tako preprosto ne gre več. Že večkrat sem razmišljal o tem, da bi v Našem Aeru jasno in glasno opozoril na nepravilnosti pri našem obveščanju, vendar sem vsakič to odložil v trdni veri, da se bo položaj izboljšal. Pa se ni, še slabše je danes. Za kaj pravzaprav gre? Pisati mislim o osnovnem obveščanju v Aeru, o naših Informacijah. Zanj smo bili mnogokrat pohvaljeni z vseh strani. Tudi zaradi Informacij, ki resnično skorajda ne poznajo skrivnosti oziroma »tabu tem«, je med slovensko javnostjo še narasel ugled podjetja, ki resnično veliko da na samoupravljanje in njegov bistveni temelj — obveščanje. Kajti danes si samoupravljanja brez dobre obveščeniosti ne moremo zamisliti. To je jasno zapisano med drugim tudi v osnutkih nove republiške in zvezne ustave.

Na tem mestu ne želim izgubljeni besedi o vsebini Informacij, dopuščam, da bi ta bila lahko še dosti boljša, čeprav je prav vsebina trdno opredeljena in jasno zastavljena.

Načelo: obveščati o vsem pomembnem, kar se v podjetju dogaja, ki smo si ga postavili v 1. številki Informacij, smo po najboljših močeh skušali uresničiti. Če v tem nismo povsem uspeli, je to zgolj naša oziroma moja krivda. V pričujočem sestavku želim opozoriti le na največjo krivdo Informacij — zapoznele izhajanje. Takšen vir obveščanja kakšne so oziroma bi morale biti Informacije, namreč povsem izgubi svoj smisel, vlogo in pomen, če ne izhaja redno oziroma v najkrajšem možnem času.

Pri nas smo zapoznelemu izhajanju priče že od letošnjega aprila. Za tisk Informacij smo pri prejšnjih ca. 30 številkah porabili povprečno po 2 dni. Od aprila naprej pa je praktično nemogoče natisniti

Informacije prej kot v 4 dneh, čeprav tiskanje traja navadno okoli 5–6 dni.

Kaj je za to krivo? Odgovora na to vprašanje ne morem dati sam. Povem lahko le, da sem na vse načine poizkušal stanje popraviti. Pritoževal sem se na vseh nivojih — pri vodstvu splošnega sektorja, pri vodstvu grafike, pri sindikatu, pri komisiji samoupravne delavske kontrole. Povsod so mi obljubili, da se bodo zavzeli za izboljšanje nemogočega položaja, vendar so tudi njihova priporočila bore malo zalegla. Zato trdim, da se iz obveščanja v Aeru norčujemo. Norčujemo se iz samih sebe in še predvsem iz tistih delavcev, ki so jim Informacije v pretežni meri namenjene. Norčujemo se, ko v Informacijah, ki so izšle 8. X. pozivamo delavce naj se udeležijo udarniškega delovnega dne, ki »bo« 29. IX., norčujemo se, ko vabimo na izlete planinskega društva, ki so bili že davno pred izidom Informacij, da mnogih drugih primerov ne omenjam. Obveščanje kolektiva je pomembna, a tudi zelo draga zadeva. Tisk Informacij in Našega Aera stane podjetje približno 8 milijono

nov S-din letno. Trdim, da v takšnih pogojih izhajanja mečemo denar proč.

S tako zapoznelim obveščanjem naredimo več škode kot korist. Izgubimo še tisto zupanje delavcev, ki nam ga je z iskrenim obveščanjem uspelo ustvariti.

Se bi lahko pisal, a mislim, da je toliko dovolj za razmišljanje o pomenu in nujnosti PRAVOČASNEGA obveščanja. Za konec le še to: če kljub temu, da smo grafično podjetje z moderno tehnologijo, ki omogoča hiter tisk, nismo sposobni zagotoviti pravočasnega obveščanja, potem raje pustimo ta način. Zakaj metati denar proč? Raje se vrnimo k obveščanju preko oglasnih desk in ciklostiranih biltenov, čeprav ti ne bodo toliko brani kot Informacije, ki jim je uspelo na malo prostora veliko povedati. In še poziv za poslenim: Obveščanje je namenjeno prav vam. Zakaj torej ne dvignete svojih glasov in jasno poveste: »Iz nas se ne boste norčevali! Raje nič, kot slabo in prepozno.« To je po ustavi naša pravica in DOLŽNOST!

Branko Stamejčič

Kadrovska služba prehaja na EOP

V Informacijah smo že opozorili, da se pospešeno pripravljamo na elektronsko obdelavo podatkov v kadrovski službi. Ob tej novici se je verjetno marsikdo začudeno vprašal, zakaj in če sploh je to potrebno. Povedati je treba, da so ponekod, še zlasti pa v zahodnem svetu, v tem pogledu daleč pred nami. Najrazličnejše podatke o posamezniku imajo shranjene v velikih pomnilnikih za vso državo. Govori se celo o kratenju osebnih svoboščin in zasebnega življenja. Pri nas še dolgo ne bomo prišli tako daleč, v našem podjetju pa sploh nimamo podobnih namenov. Zakaj torej elektronsko vodenje kadrovske evidence?

V prvi vrsti želimo kadrovske službe tako posodobiti in razbremeniti mehaničnih, rutinskih opravil, ki jih namesto človeka lahko v mnogo krajšem času opravi računalniški stroj. Na podlagi dejanskih in ustreznih podatkov, ki pomenijo združene izkušnje iz preteklosti, je možno z večjo gotovostjo napovedati pričakovanja. Poudariti je treba, da pomeni dejansko samoupravljanje v bistvu odločanje. Pravilno odločanje pa ni mogoče brez poglobljenega spremljanja dogajanj. Na podlagi zbranih informacij je mogoče realneje načrtovati in ustrezno odločati, vse to pa naj bi realiziralo zastavljeno smer razvoja.

V okviru zastavljene naloge smo se odločili, da najprej izdelamo kartoteko vseh zaposlenih (osebni evidenčni list). Da lahko elektronski stroj izpolni zastavljeno nalogo, mu moramo dati pravilno hrano. Ta hrana so podatki o posameznem delavcu. Podatke nameravamo zbrati s pomočjo anketnih listov, ki vsebujejo okoli 115 vprašanj z vrsto podvprašanj. Vse podatke s katerimi kadrovska služba že razpolaga, bomo vnesli v anketne liste sami. Mnogo pa je vprašanj, ki jih ni mogoče izvedeti brez sodelovanja posameznikov. To nalogo bomo za-

upali poenterkam in administrativnemu osebju v sektorjih in službah podjetja. Seveda bo treba za vse te ljudi organizirati posebne instrukcije, da bodo znali izpolnjevati anketne liste.

O posameznih vprašanih iz vprašalnika bomo delavce podrobneje obvestili v prihodnjih številkih Informacij, zato že sedaj pozivamo vse zaposlene, da to pisanje podrobno spremljajo, ter da sproti razmišljajo in se pripravljajo na izpolnjevanje vprašalnikov. Na nekatera vprašanja je mogoče odgovoriti le s predložitvijo določene listine, še predvsem je to na področju izobraževanja, stanovanjskih razmer, invalidnosti, udeležbi v NOB, vojaški obveznosti, posebni delovni dobi in podobno.

Prepričani smo, da bodo vsi zaposleni z razumevanjem in vso potrebno zavzetostjo sodelovali pri izvrševanju zadane naloge. Nalogo izvajamo v interesu vsakega posameznika. Tako bo v bodoče lahko odpadlo dolgotrajno čakanje na odločbe za osebne dohodke, na odločbe za dopuste in podobno. Povedati moramo še to, da bomo zbrane podatke neposredno uporabljali pri obračunavanju osebnih dohodkov.

Janez Kovačič

Konferenca mladih delavcev

Konferenca ima svoje predsedstvo in predsednika. Predsedstvo nastopa predvsem kot koordinator dela med aktivni mladih navzven. Program dela konference je usklajen s programi dela aktivov. Predsedstvo konference ima lahko tudi pomožne organe, komisije in odbore.

Aktivne mladih delavcev bomo imeli v vseh štirih TOZD. Vsak aktiv bo med zaposlenimi delavci — mladinci v TOZD izbral svoje predsedstvo oziroma svojega predsednika. Največ mladih je zaposlenih v TOZD Grafika, kar 37% vseh. V TOZD skupnih

služb je kar 28% vseh mladih, v TOZD Kemija Celje 21% in v TOZD kemija Sempeter 14% zaposlenih mladincev. Ti podatki pa kažejo, da bomo lahko s predlagano organizacijo uspeli in aktivirali k delu večje število sposobnih in za delo pripravljenih mladincev.

Člani predsedstva so ob koncu pregledali še seznam mladincev, predlaganih za delegate v predsedstva mladih delavcev po TOZD. Volilna konferenca, ki bo v kratkem, pa bo odločala o tem ali so predlagani delegati primerni ali ne.

Dora Rovere

O novi organiziranosti mladih

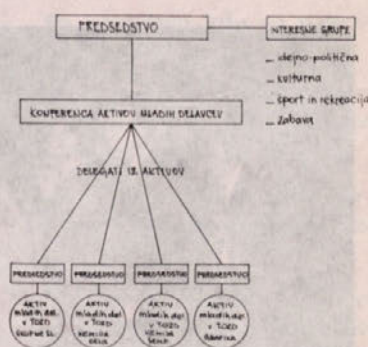
V času, ko je v razpravi samoupravni sporazum o združevanju TOZD se je mladinsko predsedstvo naše OZD odločilo za novo obliko organiziranega dela, ki bo po mnenju članov predsedstva kar najbolj uspešna. V preteklosti smo mnogokrat ugotavljali, da je največji problem zaletati širši krog mladih delavcev za delo v tej organizaciji. Z novo organizacijo pa si obetamo v tem pogledu pomemben napredek. Predsedstvo je namreč sprejelo sklep, po katerem smo od kadrovske službe zahtevali, da predsedstvu v bodoče predstavi vsakega mladega člana OZD, da bi se leta že ob vstopu v AERO seznanil z delom v naši organizaciji.

Predsedstvo je nadalje ugotovilo, da je aktivnost mladih komunistov premajhna, kajti tudi ti ali predvsem ti kadri bi morali biti bolj vključeni v delo mladinske in ostalih družbenopolitičnih organizacij, v odbore, komisije itd. Kljub velikemu številu mladih v kolektivu je bilo pri obstoječi organizaciji nemogoče priti do vseh tistih, ki bi bili pripravljeni delati, zato od nove organizacije pričaku-

jemo v tem pogledu vidnejše uspehe.

Predsedstvo je zato sprejelo sklep, da se organizacija mladine preorganizira po TOZD, kar je v danem položaju najbolj sprejemljiva oblika. Osnovna organizacija OZD ostaja aktiv preimenovan v »AKTIV MLADIH DELAVCEV«. V našem kolektivu je več TOZD in najvišji organ je konferenca aktivov mladih delavcev. Sestavljajo jo mladi iz aktivov mladih delavcev po TOZD (glej shemo).

SHEMA ORGANIZIRANJA MLADINE PO TOZD V OZD AERO CELJE

Prizor z zbora delovnih ljudi Kemije Celje

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujem vsem, ki so darovali za venec, mi izrazili sožalje in se udeležili pogreba moje mame

NEŽE LOVRENCIČ

Stane Lovrenčič

ZAHVALA

Vsem sodelavcem, ki so spremljali mojega očeta IVANA ANTOLOGA, k zadnjemu počitku, darovali venec in cvetje in mi izrazili sožalje, se iskreno zahvaljujem.

Karolina Hanžič

ZAHVALA

Vsem članom kolektiva, predvsem pa delavcem iz jasnita se zahvaljujem za izraze sožalja in sočustvovanja ob bolečji izgubi sestre, svaka in nečaka.

Anica Štrukelj

Več vaših prispevkov več pestrosti

O sindikalnih športnih igrah

Sindikalne športne igre se počasi nagibajo h koncu in čas je že, da ocenimo sodelovanje naših ekip v tem največjem sindikalnem tekmovanju. Za razgovor smo naprosili referenta za rekreacijo, Vilija Koradžijo.

Kot že rečeno, bolj škripa v vrstah članic, saj se jih kljub velikemu odstotku žensk v našem kolektivu zelo malo ukvarja s kakršnokoli rekreativno dejavnostjo ali celo aktivno goji kakšen šport. V ilustracijo le ugotovitev, da smo imeli lastne tečaje smučanja in plavanja, ki pa se jih je udeležilo zelo skromno število članic našega kolektiva. Samo 4 v smučanju in niti ena v plavanju, čeprav sem prepričan, da marsikatera članica našega kolektiva ne zna plavati ali pa plava zelo skromno.

Kako, da ni v ekipah zagotovljena večja masovnost — v ekipah so vedno isti ljudje?

Zato, da sindikalni šport v našem kolektivu ni še bolj masiven (sam osebno sicer menim, da je za tako število članov v kolektivu udeležba kar solidna), je krivda v nas samih, saj še za te standardne ekipe zelo težko dobimo kakšno nadomestilo, kaj šele, da bi morda prijavi k sodelovanju več ekip. Drugi vzrok je seveda sistem tekmovanja, saj se vsa tekmovanja odvijajo v popoldanskem času, precej naših članov pa dela v izmenah, kar otežkoča večje sodelovanje. Priznati moram, seveda, da so vodje oddelkov največkrat z velikim razumevanjem pripomogli h kvalitetnejšemu sodelovanju naših ekip na sindikalnih športnih igrah.

Morda še nekaj o načrtih za drugo leto.

Težko je govoriti o načrtih za prihodnje leto, ko pa še ta sezona ni končana.

Kako ocenjuješ letošnje sodelovanje Aera na sindikalnih športnih igrah?

Naše letošnje sodelovanje na sindikalnih športnih igrah je bilo precej uspešno, saj smo sodelovali v vseh kategorijah in v vseh športih, ki so

bili razpisani v okviru sindikalnih športnih iger. Največ preglavic so nam delale ženske ekipe, najmanj pa starejši člani, ki bi lahko bili vzor vsem ostalim ekipam.

Prognoze niso hvaležne, a vseeno naj vprašam: Ali bomo prvi?

Nimamo še končnih rezultatov vseh športov in kategorij, vendar upam, da bomo v končni razvrstitvi povsem na vrhu. Starejši člani in člani bodo gotovo prvi, vprašanje pa je, če bomo točkovno tako visoko, da bomo lahko pokrili razliko nekoliko slabše razvrstitve članic.

V katerih panogah smo bili najboljši in kje je najbolj škripalo?

Zelo težko bi ocenili v katerih panogah je najbolj škripalo in v katerih smo bili najboljši. Naj bi ocenil kar po kategorijah: Daleč najboljši so naši starejši člani, ki sploh nimajo slabe discipline in se v vseh držijo na zgornji polovici lestvice ali pa tudi prav na prvem mestu (smučanje in namizni tenis). Nekoliko bolj škripa pri članicah, kjer smo zasedli prvo mesto samo v kegljanju, v ostalih disciplinah pa smo nekje v zlati sredini ali morda nekoliko boljši. Omeniti pa moram seveda, da nastopamo z izjemo malega nogometa v vseh panogah v I. jakostni skupini in smo v skupnem seštevku točk starejših članov in članov daleč najboljši kolektiv v celjski regiji.

Ce bomo letos prvi, potem se bomo trudili, da naslednje leto povečamo naskok, če pa ne, se bomo trudili, da bomo prvi. Vsekakor pa bomo v naslednji sezoni naredili vse, da se dvigne kvaliteta in množičnost v naših ženskih vrstah, seveda pa ne bomo zanemarjali tudi članov in starejših članov.

Za odgovore najlepša hvala.

Prvi v Jugoslaviji

MEDVODEJ — Prireditelj 15. športnih iger papirničarjev Slovenije, ki so bile 13. IX. 1973, je bila tovarna »Sladkogorska«. V drugi del iger so bile zajete naslednje panoge: mali nogomet, kegljanje in plavanje. Našo tovarno so na tem tekmovanju zastopali kegljači, ki so med 7 ekipami zasedli 2. mesto s 501 podrtim kegljem. Vrstni red pa je bil naslednji:

	kegljev
1. Krško	517
2. Medvode	501
3. Ceršak	477
4. Vevče	436

Med posamezniki je 2. mesto zasedel naš tekmovalec Brdnik z 98 podrtimi keglji.

Ekipa kegljačev je odpotovala tudi na športne igre papirničarjev Jugoslavije, ki so bile 22. in 23. septembra v Loznici. Na tem tekmovanju so kegljači dosegli svoj največji uspeh. Od devetih ekip,

kolikor jih je tekmovalo, so zasedli 1. mesto. Vrstni red:

	kegljev
1. Medvode	501
2. Reka	496
3. Prijedor	486
4. Belišče	484
5. Krško	458

Posamezniki pa so se uvrstili takole:

	kegljev
1. Tometić (Reka)	159
2. Maričić (Reka)	137
3. Močnik (Medv.)	136
4. Mašić (Prijedor)	135
5. Tomažin (Medv.)	132

Tekmovalo se je tako, da je imel vsak tekmovalec na voljo 15 metov na »polno« in 15 na »čiščenje«. V ekipi, ki je dosegla ta dva lepa uspeha so nastopali: Tomažin, Brdnik, Kopač, Rupar in Močnik.

Ekipi iskrene čestitke in še mnogo uspehov v naslednjih tekmovanjih.

Anton Bohinc

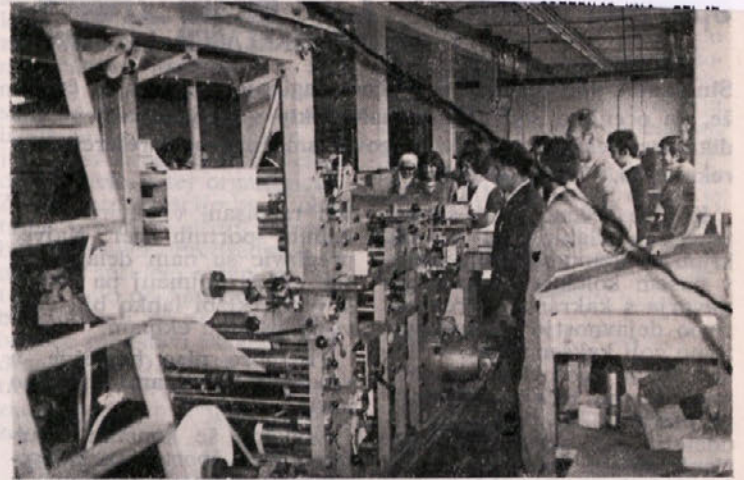

Zmagovalna ekipa kegljačev Tovarne celuloze Medvode ob slovesnem mimohodu po ulicah Loznice

Delavcem Aera čestitamo ob dnevu republike, 29. novembru

S SKUPNEGA ZASEDANJA DELAVSKIH SVETOV

Delavski svet tovarne celuloze iz Medvod in delavski svet našega Aera sta se v oktobru sešla na svoji drugi seji. Na tem mestu ne bomo govorili o poteku seje. O tem smo poročali v Informacijah. Na sliki vam prikazujemo nekaj prizorov iz obiska naših

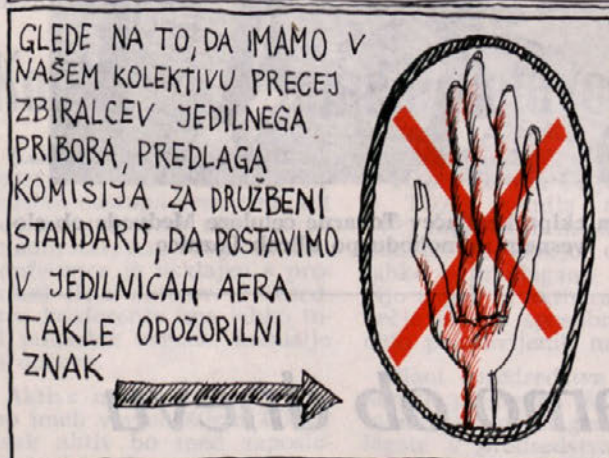
gostov.

Člani delavskega sveta Tovarne celuloze so si najprej ogledali proizvodne obrate TOZD Kemije Šempeter. Zatem so si člani delavskega sveta ogledali znano podzemeljsko jamo Pekel pri Šempetru,

ki jih je s svojo lepoto nadvse navdušila. Po ogledu ostalih obratov Aera so se člani obeh delavskih svetov sešli v jedilnici TOZD Kemije Celje, kjer so pregledali predlog samoupravnega sporazuma o združenju v delovno organizacijo

Aero, pogovorili pa so se tudi o izvrševanju skupne investicije in nakupu papirnega stroja.

Člani obeh delavskih svetov so svoje pogovore nadaljevali ob skupnem kosilu v hotelu Celeia.

a

Naš Aero je glasilo Aera, kemične in grafične industrije Celje. Urejuje uredniški odbor: Andrej inž. Sušteršič — predsednik, Branko Stamejčič — urednik, Edo Gaspari — odgovorni urednik, Dora Rovere, Jože Randl, Ciril Debeljak in Grega Švab. Tiska tiskarna Aera. Za tiskarno Drago Vračun. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo, številka 33-316/73 je Naš Aero oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.